

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์

พ.ศ. ๒๕๕๗”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โภคภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมถึงสิ่งที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“กักตุน” หมายความว่า มีโภคภัณฑ์ไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้จ่ายส่วนตัวและไม่นำออกจำหน่ายตามวิถีทางการค้าปกติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ และ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามความในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และบุคคลอื่นอีกไม่น้อยกว่าแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรี แต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บประจำท้องที่ เรียกว่า “คณะกรรมการส่วนท้องที่” ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับท้องถิ่นที่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว คณะกรรมการส่วนท้องที่ ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายกเทศมนตรีซึ่งแล้วแต่รัฐมนตรีจะแต่งตั้งเป็นประธาน และ บุคคลอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน ซึ่งประธานแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

(๒) สำหรับท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลภายในจังหวัดหนึ่ง ๆ คณะกรรมการส่วนท้องที่ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และบุคคลอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่ คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการส่วนท้องที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่ของตน และให้ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บ

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดหรือคณะบุคคลใดเป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งหมดหรือแต่บางส่วนใน ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งแทนคณะกรรมการได้

มาตรา ๗ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายของ กฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๘ เมื่อเป็นการสมควรสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บในท้องที่ใด จะได้มีพระ ราชกฤษฎีกากำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บ

มาตรา ๙ ในเขตสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งคณะกรรมการประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุน และสั่ง หรืออนุมัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งให้ บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการสำรวจการกักตุนโรคภัยไข้เจ็บได้

(๒) ประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรคภัยไข้เจ็บซึ่งคณะกรรมการประสงค์จะทำ การสำรวจการกักตุนมาแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บ และห้ามยกย้ายโรคภัยไข้เจ็บดังกล่าวจากสถานที่ เก็บ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัยไข้เจ็บนั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการ ประกาศดังกล่าวให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ทำการเทศบาล และที่ชุมนุมชนอื่น ๆ ตามที่ คณะกรรมการเห็นสมควร

(๓) เข้าไป หรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่หรือเคหสถานของบุคคลใด ซึ่งคณะกรรมการประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนเพื่อตรวจโรคภัยไข้เจ็บ ใ้รับในการขายหรือ แลกเปลี่ยน รายการการค้าและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บดังกล่าวได้ ในระหว่างเวลา

พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในการนี้ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือเคหสถานดังกล่าว
ให้ความสะดวกแก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

(๔) สั่ง หรืออนุมัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโกคณัณฑ์ ซึ่ง
คณะกรรมการเห็นว่าได้มีการกักตุน ขายโกคณัณฑ์ดังกล่าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือ
คณะกรรมการตามวิธีการ ราคา และปริมาณที่คณะกรรมการกำหนด หรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึด
และบังคับซื้อโกคณัณฑ์ตามวิธีการ ราคา และปริมาณที่คณะกรรมการกำหนดในกรณีที่มีการขัดขึ้น
คำสั่งของคณะกรรมการ กับมีอำนาจกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขในการชำระเงินและในการส่งมอบ
โกคณัณฑ์นั้น

ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองโกคณัณฑ์ คณะกรรมการมีอำนาจสั่ง
ให้ปิดประกาศคำสั่งตามความในวรรคก่อนนั้นไว้ ณ สถานที่เก็บโกคณัณฑ์ หรือพาหนะที่ขนโกคณัณฑ์
นั้น เมื่อล่วงพ้นเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่วันปิดประกาศคำสั่งแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองโกคณัณฑ์
ไม่จัดการตามคำสั่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจยึดและบังคับซื้อตามความในวรรคก่อนได้

โกคณัณฑ์ของราชการหรือขององค์การรัฐบาลไม่อยู่ในบังคับแห่งมาตรานี้

มาตรา ๑๐ ผู้ใดไม่ยอมชี้แจงข้อเท็จจริงตามความในมาตรา ๙ (๑) หรือฝ่าฝืน คำสั่ง
หรือประกาศของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๙ (๑) (๒) หรือ (๔) มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดขัดขวางการกระทำของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ
ไม่ให้ความสะดวกตามความในมาตรา ๙ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดให้ถ้อยคำเท็จแก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา
๙ (๑) หรือให้ถ้อยคำเท็จในการแจ้งปริมาณหรือสถานที่เก็บโกคณัณฑ์ตามมาตรา ๙ (๒) มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

